

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DEL SANTO PADRE FRANCESCO

IN TURCHIA

(28-30 NOVEMBRE 2014)

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α.Α. ΠΑΠΑ ΦΡΑΓΚΙΣΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Chiesa Patriarcale di San Giorgio, Istanbul

Sabato, 29 novembre 2014

[Multimedia]

Παναγιώτατε, αγαπητέ Αδελφέ,

η βραδιά φέρνει πάντα μαζί της ένα μικτό αίσθημα ευγνωμοσύνης για την ημέρα που βιώθηκε και τρεμάμενη εμπιστοσύνη μπροστά στην νύχτα που πέφτει. Απόψε η ψυχή μου είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη προς τον Θεό, που με αξιώνει να βρεθώ εδώ και να προσευχηθώ μαζί με την Παναγιότητα Σας και με αυτήν την αδελφή Εκκλησία, στο πέρας μιάς έντονης ημέρας αποστολικής επίσκεψης, και συγχρόνως η ψυχή μου είναι σε αναμονή της ημέρας που ήδη αρχίσαμε λειτουργικά: της εορτής του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου, Ιδριτού και Προστάτου αυτής της Εκκλησίας.

Διά μέσου των λόγων του Προφήτου Ζαχαρίου, ο Κύριος μάς εδώρησε ακόμα μια φορά, σε αυτήν την εσπερινή προσευχή, το θεμέλιο που είναι η βάση της προέκτασης μας προς το ένα σήμερα και προς το ένα αύριο, ο στερεός βράχος επι του οποίου μπορούμε να οδηγήσουμε μαζί τα βήματα μας με χαρά και ελπίδα, αυτό το απο βράχο θεμέλιο, είναι η υπόσχεση του Κυρίου: «Ιδού εγώ σώζω τον λαόν μου απο γής ανατολών και απο γής δυσμών...εν αληθεία και δικαιοσύνη» (8, 7.8)

Μάλιστα, σεβάσμιε και αγαπητέ αδελφέ Βαρθολομαίε, ενώ εκφράζω το εγκάρδιο ευχαριστώ για την αδελφική Σας υποδοχή, αισθανομαι οτι η χαρά μας είναι πιο μεγάλη γιατί η πηγή της βρίσκεται

αλλού, όχι σε εμάς, όχι στο καθήκον μας και στις προσπαθειές μας, οι οποίες βεβαίως υπάρχουν, αλλά στην κοινή αφοσίωση στην πιστότητα του Θεού, που θέτει το θεμέλιο για την ανασυγκρότηση του ναού του που είναι η Εκκλησία (βλ Ζαχ. 8,9). «Ιδού ο σπόρος της ειρήνης» (Ζαχ 8.12), ιδού ο σπόρος της χαράς. Αυτή η ειρήνη και αυτή η χαρά που ο κόσμος δεν μπορεί να δώσει, αλλά που ο Κύριος Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές του, και τους εδώρησε με την Ανάσταση του, δυνάμει του Παναγίου Πνεύματος.

Ο Ανδρέας και ο Πέτρος άκουσαν αυτήν την υπόσχεση, έλαβαν αυτήν την δωρεάν. Ήσαν αδελφοί εξ αίματος, αλλά η συνάντηση με τον Χριστό, τους μετέβαλε σε αδελφούς εν τη πίστη και εν τη αγάπη. Και σ'αυτήν την χαρμόσυνη βραδιά, σε αυτήν την προεόρτιαν προσευχήν θα ήθελα προ πάντων να πώ : αδελφοί στήν ελπίδα, και η ελπίδα δεν απογοητεύει !

Οποία χάρις, Παναγιώτατε, να μπορούμε να είμαστε αδελφοί εν τη ελπίδι του Αναστάντος Χριστού! Οποία χάρις, και οποία ευθύνη, να μπορούμε να βαδίζουμε μαζί σ'αυτήν την ελπίδα, ενισχυμένοι με την μεσιτεία των Αγίων αδελφών Αποστόλων Ανδρέα και Πέτρο! Γνωρίζοντας ότι αυτή η κοινή ελπίδα δεν θα μας απογοητεύσει, γιατί είναι θεμελιωμένη όχι επάνω στις πτωχές μας δυνάμεις, αλλά στην πιστότητα του Θεού.

Με αυτήν την χαρούμενη ελπίδα, γεμάτη ευγνώμοσυνη και τρεμάμενη αναμονή, εκφράζω προς την Παναγιώτητα Σας, προς όλους τους παρόντες, και προς την Εκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως την θερμήν μου αδελφικήν ευχήν επι τη εορτή του Αγίου Προστάτου Της. Και Σας ζητώ μια χάρη: να ευλογείσετε εμένα και την Εκκλησίαν της Ρώμης.